

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LIBRERÍA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA LLAGOSTA

Diu l' articulista de cert DIARI que la Providencia 'ns envia la llagosta.—Vamos home, no siga PLAGA.

DIES IRÆ... IRA DEI.

¿Qué no hi creuhen vostés ab los miracles?

Donchs jo sí que hi crech, y no se 'n burlin: hi crech.

Mirin á Espanya, ja veuran, fassin lo favor de mirar á Espanya, y lo primer que se 'ls ocurri será que vivim de *miracle*.

Aixó no 'u neguin: neguin si per cas que no hi há á la majoria un sol diputat que no siga per la eloqüencia un Demóstenes y pèl talent polítich un Bismarch: neguin, si volen, que las últimas elecciones vajan ferse ab una legalitat que fá posar la pell de gallina; pero no neguin, porque no poden negarho, que á Espanya visquem de *miracle*.

* *

¿Creuhen vostés que pot viure un home sense cap?

Donchs Espanya es una nació que no té cap ni centané y á pesar de tot viu. Primer *miracle*.

¿Creuhen vostés que un home polítich que haja caigut del poder ab la cara esbotzada á xiulets, pugua aixecarse ja may més? Donchs mirin á en Sagasta. Segon *miracle*.

¿S' han figurat que 's pugua passar sense menjar? Donchs contemplin al mestres d' estudi y cada un d' ells es un *miracle* que proclama l' existencia de camaleons en forma de calavera humana.

Per xó ja 'ls hi dit avants: Neguin lo que vulgan; pero 'ls miracles no 'ls neguin pas.

Jo mateix que faig la *Campana* m' horroriso quan penso que hi ha una lley d' imprenta y que no falta qui 'm vigila, y que á pesar de la lley y á pesar dels vigilants... me deixan viure de *miracle*.

* *

Devegadas quan no sé qu' escriure per no fer pecat, agafo un llibre que tinch enquadrnat ab pergami, plé de máximas cristianas, de reflexions devotas y d' exemples sants y virtuosos.

Aquest llibre es lo *flors sanctorum*.

Quan veig aquell Sant Antoni anant pèl mon y fent sortir als llusos del mar á escoltar la eloqüencia de sa paraula: aquell Sant Joseph quedantli la vara enramada: aquell altre, qual nom no m' acut, suprimint de cop y volta barcos y llanxas, y caminant pèl mar damunt de un manto extés sobre las onas; y sobre tot aquell beato Joseph Oriol convertint en unsas de-perruca 'ls talls de rave, ¡ah! m' identifico tant ab aquestas maravellas que á l' home que 'm negués que hi ha miracles, fora fins capás d' entregarlo á n' en Canonje, porque ab un parell de cops-demans, nos lo tragués del davant, escamotejantlo com si fos un mocador ó bé un relloje.

* *

Are, encare no fá vuit dias que 'l *Brusi*, ab aquella distinció que dona l' ayre de marqués, ne referia un dels mes grossos.

No 's creguin un miracle de nyigui-nyogui, no: un miracle enter y verdader, més convincent que la resurrecció de un candidat derrotat en las elecciones, més segur que 'l tram-via de Barcelona á Sans los dias que no descarrila, mes eloqüent, en fi, que un d' aquells articles en que en Mañé y Flaquer está de gresca, y mira de fer tremolar de riure las barballeras

de la gent conservadora suscrita al seu diari.

Figúrinse vostés que á la llagosta, á aquesta *plaga* que no mes pot cruspirse un pais de *plagas* de la parroquia, com es Espanya, á aquest conjunt d' animalets que passen per un sembrat y 'l deixan pelat com un poble després de passarhi en Savalls, algun bèn humorat se ha entretingut pintantli en las aletas una inscripció llatina, qu' examinada ab microscopi, ha resultat que deya:

DIES IRÆ... IRA DEI.

Pero no se 'n rigan.

Mirin que hi ha criatures que 's moren després que la seva mare 'ls ha comprat una caps de colors, y, angelets del cel, son aficionats á pintar.

¿Pintar llagostas!... ¿Comprenen un entreteniment més celestial?... ¿Un entreteniment mes pur?... ¿Un entreteniment mes angélich?...

Jo al veure aquestas lletras en las alas de una llagosta, de cent llagostas, de mil llagostas, de un milió de llagostas me sento eternit y esborronat, com una ensiamada al entrar al forn, que 's resseca y estufa á la vegada.

Sols una cosa se m' acut, y si jo m' hagués hagut d' encarregar de pintar las alas de la llagosta, hauria fet un altre pensament.

Rés de llatí, per no comprometre l' éxit de la cosa. No fos cas que 'l mon tant plé de impietat comensés á fer corre la calumnia de que las alas pintadas han sortit de una sagristia.

Jo per mí, ja está fet: á l' ala dreta hi poso 'l lema UNITAT; á l' ala esquerra 'l lema: CATÓLICA.

¿Unitat católica! ¿Una plaga de llagosta propagant aquest principi! Los camps devastats... La miseria en portas... ¿Cástich tremendo contra 'ls impios que 's burlan de las exposicions que com una pedregada cauhen sobre 'l Congrés!

Ja 'u veuriau llavors com s' espavilavan!

Ja 'u veuriau com acudirian tots ab la ploma á la má á firmar aquestas exposicions de que avuy se riuhen y fan befa.

Nada: ab aixó de la llatinada, l' autor del miracle no ha tingut prou talent.

P. K.

AIDA

Lo dia de Pasqua va debutar la companyia lírica italiana del Teatro Principal.

Ab tal motiu se varen estrenar l' ópera *Aida*, del mestre Verdi, lo quarteto, los coros, la orquesta, los trajes, las decoracions... Y si no 's varen estrenar las butacas estèm segurs que no va ser per culpa del senyor Bernis, empresari trempat, rumbós, espléndit y home que no plany res quan se proposa tirar, com se sol dir, la casa per la finestra.

La execució fou excelent; tant, que no hi ha per ahont agafarsi. Ab cinch ensaigs tant sols y ab una orquesta d' elements disgregats, lo senyor Goula, paisá nostre, ha posat en escena una ópera nova. Vels-hiaqui lo que necessitaria 'l nostre pais: un director com en Goula.

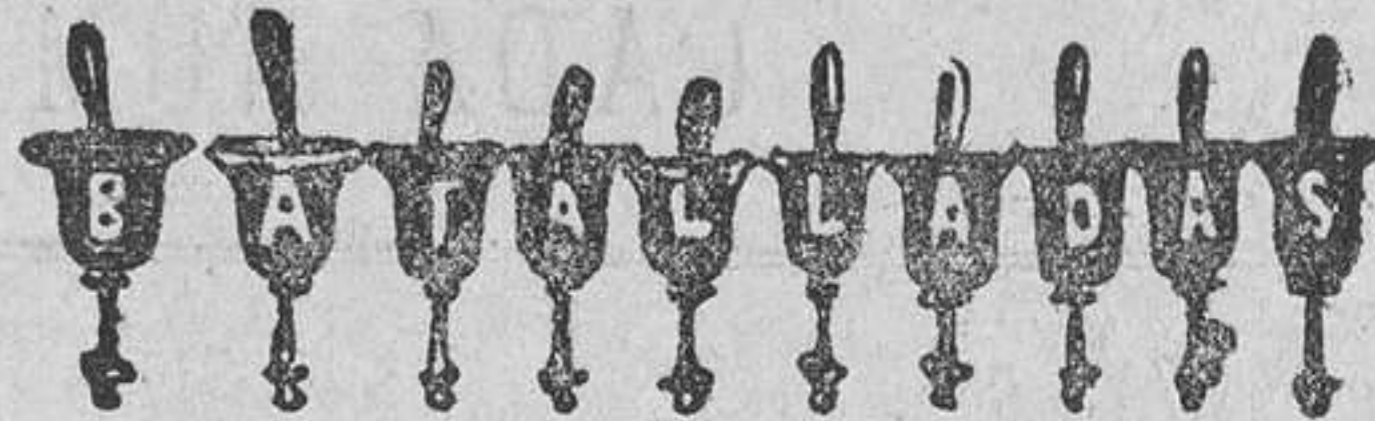
Los artistas bè, molt bè: la senyora Singer es una *Aida* acabada, sense *per*; la Vercolini 's fa sentir qu' es un gust; lo tenor Abruguedo té una veu agradable, poseeix una bona escola de cant y canta

be 'l seu paper, creixentse molt en lo quart acte; lo senyor Boccolini y 'ls demés artistas mereixen un aplauso. També lo mereixen los coros que cantan com ja feya temps que no ho habiam sentit.

Las decoracions fan un gran efecte, sobre tot la gran plassa del segon acte y 'l riu del tercer. Los trajes son propis y vistosos.

La música, ab tot y ser nova, va fer un gran efecte, especialment la gran marxa y 'l concertant del segon acte, y 'l duo de tiple y tenor del tercer, en lo qual la Singer está arrebatadora.

En suma: l' estreno de *Aida* ha sigut un gran aconteixement artístich, pè 'l qual felicitem á quants han pres part en ell: á la empresa, als artistas tots y al públich amant de la bona música.

La nova Cesa-correus, té los següents inconvenients:

En estiu sol, vents, pols y lluny.

En hivern vents, pluja, fanch y lluny.

Ventatjes, te las las següents... Quan la ciutat de Barcelona tinga l' Ensanxe fet, quan després de fet siga ben poblat, quan després de poblat resulti si es que 'n resulta ser centro de la ciutat, estará la Casa-correus una mica mes mal situada que no estava avans de trasladarse.

Circulan en Santander algunas lletras falsas siguent en sa major part de la coneguda casa de Barcelona Germans Vidal y Quadras.

Los falsificadors ó estafas han tingut lo descuit d' escriurer Quadras ab C.

De modo que per burros mereixen una quadra ab c ó ab q, com vostés vulgan.

Del 20 al 25 del present mes se verificará l' overtura de la línea férrea directa de Madrid á París.

¿Com es compatible aixó ab guerras civils? ¿Qué poca gracia los deuhen fer als defensors de Rey, Patria y Déu, aconteixements d' aquesta naturalesa!

Peró, digan lo que vulgan no li vá venir poch bé á n' en Carlets lo ferro-carril, fa poch temps!

Y un altra vegada encare manará destruir las vias férreas!

Diuhen que la Exposició de pinturas de Madrid es molt fluixa.

Diuhen que hi ha molts bunyols.

Diuhen que 'ls principals artistas no s' hi deixan coneixe.

En cambi 'ls quadros de la política son animats, plens de color de vida y de relleu.

No están tant bè de llum; son algo fosc.

Y son disolvents.

En lo concurs celebrat per la empresa del acreditat periódich «Ilustracion española americana» ha obtingut lo segon premi, sense que 'l primer s' adjudiqués, lo qual equival á dir que ha merecut lo primer lloch, nostre amich l' acreditat pintor, inteligent dibuixant y xispejant caricaturista D. Tomás Padró.

Com artista 'l felicitem de totas veras y desitjem que no siga aquest sol lo concurs ahont deixi coneixe 'l seu talent.

Hem arribat al dia 22, primer dia d' eleccions. En lo segon districte, durant aquestas segonas eleccions, los demócratas barcelonins hem de guanyar la segona victoria.

Cosas d' Espanya.

Advertim que 'l sueldo no es nostre: es de un periódich de Madrit.

«Un mestre de Calpe s' ha vist en la necessitat de posar las sèvas fillas á servir.

«Lo mestre de Benido ha mort, víctima de la desesperació y de la fam.

* *

«Mientras tant no s' olvidin de una cosa.

«La cantitat satisfeta fins are als indultats carlins, en concepte de pagas, puja ja á 12 mil duros.»

¿No 'ls ho vaig dir jo?

D. Bonaventura Abarzuza es un polítich distingit, jóve encare, pero qu' en quantas legislaturas s' trobat pèl vot de sos electors, ha demostrat qualitats d' inteligencia molt envejables, y una consequència política, que es una virtut avuy en dia digna d' aprechi.

Respecte als interessos de Catalunya se 'ls mirarà ab zel, com si fossen propis interessos.

Y sobre la qüestió de la línea de vapors d' Espanya á Filipinas, veurán vostés una cosa:

Han vist á un catalá abogant porque sortissen de Cádiz.

Donchs are veurán á un andalús, abogant per que surtin de Barcelona.

Tot en lo mon te una compensació.

May á Barcelona hi havia hagut tants ròbos com are.

Ab fractura y sense fractura, rellotjes que 's fonen, perduts que surten al carrer y arramban als transeunts demanantlos diners ó la vida, etc. etc.

Tot aixó en temps de la revolució de setembre, quan las passions extavan soliviantadas, quan tot hom tenia un rey al cos y l' afany de la rapina á la punta de las unglas, se comprenia; pero are, sino vè 'l Senyor Mañé y Flaquer y no m' ho explica, francament no u' entench.

La Bomba ha estat denunciada. Avuy dissapte se celebra la vista en una de las salas de l' audiencia.

Si hi van, no deixin de pendre precaucions. Es una bomba y podria estallar.

Lo general Salamanca empenyat en dirigir preguntas al govern.

Lo govern empenyat en no tornar resposta.

Lo país preguntantl porque no tè de respondre.

Y nosaltres repetint: A saber á Salamanca.

Are resulta que las firmas de las exposicions á favor de la intolerancia religiosa, son en sa major part falsificadas.

Mientras hi haja qui 'ls confessi y qui 'ls absolgui, comprench que falsifiquin.

A pesar de que, segons totas las noticias, la intolerancia religiosa que 'ls donarán, també será falsificada.

S' ha inventat una máquina d' escombrar carrers.

¿Y res més que carrers?

Tambè s' ha construhit un telescopi que aumanta mil vegadas los objectes que á través d' ell se miran.

Lo recomaném als periodistas ministerials sempre que vulgan fer consideracions sobre 'l mérit de certs diputats.

Ja 's fan activas gestions porque als carlins se 'ls desembarguin los bens.

¿Que 'ls desembarguin, si, si: que 'ls desembarguin!

Pobrets.

¿Ah! Jo propono que se 'ls torni tot y qu' en l' acte de tornarse 'ls, se 'ls hi donga una atmetlla ensuerada.

Podém oferirlos las poesías de Espronceda.

Forman un tomo, en lo qual hi constan totas enterament, inclús «El Diablo Mundo» y ademés algunas de inéditas desconegudas.

Se 'n farán tres pessetas.

* *

Tambè 'ns ha arribat un gran surtit de vanos japonesos de palla y de fusta.

La calor s' acosta, no se 'n olvidin.

A pesar de que son japonesos no costan mes que 2 rals.

Si volen estar mes frescos que un ministre d' aquells de tant se me 'n endona, compriane un.

REMITTIT.

Senyor Lopez: lo traslado dels correus, me té embalat, y no ho dich per cap bolado: ho dich sério y ab enfado, tant sols pèl que m' ha passat.

Com que tinch sempre la pó de que las cartas s' atrassin, quan ne faig alguna, jo vaig á la administració principal, porque no ho fassin.

Lo dilluns va fer vuit dias ne faig una per vosté ab una de mas poesías, y allí ahont hi ha las loterías y molts cotxes de llogué

miro al punt, m' aturo, bado, y veig «la administracion principal, se ha trasladado en casa Gibert» m' enfado y pregunto á un polisson:

—Ahont es en casa Gibert...? y 'm diu:—«home allá á una plassa prop dels tallers de 'n Robert» mes per saberho ben cert, ho pregunto á un noy que passa

—y 'm diu—frente Novetats dessota d' aquell balcó que s' hi han dit tantas vritats en temps de las llibertats... dich... de la revolució.—

Tiro al dret, quasi era nit ensopego y allí fosch me surt un y 'm dona 'l crit... y jo 'm quedo acobardit com si fos al mitj del bosch,

crido ¡lladres!, fuig lo mestre tiro amunt pro 'l susto al pap, y buscant y armant paestra veig bussons sota finestra, trech la carta y... ¡cop de cap!

Lo barret tot aixafat plé de bonys, ningú me 'l paga, y me entono ja, espantat porque avans de entrá á ciutat no 'm sortís un altre plaga.

Lo dissapte que era 'l dia que de rams teniam gana, deya jo á la companyia «ja veureu quina poesia he enviat á la Campana»

y passejant com pels camps entre enfulladas aceras guaytavam cada dos pams molts minyons fent rams y minyons ab las ramerás: y mirabam als noyets buscant los palmons triats porque 's possessin ben drets, y véyam los casadets que anavan mes enramats:

buscant l' empleat mes terna un ram per viure com cal com la constitució interna, l' envinat rams de taberna, los músichs, rams de taval: ram de lloré 'l militar

ram de sanchs metjes de calma, sols faltava en Castelar ja qu' ell hasta en l' enrahonar sempre se 'n endú la palma

Tothom provehit anava per benehir l' endemá, y si algú 'l ram no comprava era sols porque pensaba tinch la palma de la ma:

y 'l que no ho feya ab tal fi era algun carlinot vell porque l' home qu' es carli no te d' ana á benehi porque prou beneyt es ell.

Mes, contemplant tot aixó sento cridar «la campana» la compro y ab afició busco ma composició remesa l' altre setmana.

No l' hi trovo, y ab prudencia vaig mirantho á tots los puestos ¡deu sé un bunyoll dich, paciencia! y ni en la correspondencia trovo la resposta á Gestus.

¿Cóm pot sé? 'm deya mitj lelo: mes ho comprench al moment, lo correo no es paralelo ab la plassa, es entressuelo y 'l busson no fa pendent.

Per tal motiu vaig compendre que la carta s' hi encallá y si algú no la va pendre, qualsevulga pot entendre que s' habia de atrassá.

La poesia era á fé en molta part, de gran actualitat, avuy no tindria solta porque 's diria tal volta que l' assumpto ja ha passat.

Y ab lo barret que are está que ja no hi puch aná al lloch sino á dalt del colomá, vaja, l' hi dich que n' hi ha per tirá 'l barret al foch.

GESTUS.

—¿Ahont vá senyora Paula?

—Vaig al corréu á tirar una carta.

—Ay ay! ¿per anar al correu se 'n dú la cadireta d' anar á las quaranta horas?

—Jo li diré, com es tant distant y jo pateixo de poagre, si tinch necessitat de reposar, la cadireta no 'm vindrá gens malament.

Lo germá del Pretendent, acompanyat de la seva costella, ha arribat á Lóndres, hospedantse en lo mateix hotel en que viu en Carlets.

Diu que al veures las caras se han saludat ab un estornut omplintselas de capellans.

Tothom vol que la línea de vapors á Filipinas surti de Barcelona.

Los lliberals, porque aixís es mes cómodo lo viatge.

Los reaccionaris porque aixís es mes fácil transportarhi als lliberals.

La nevada d' aquestos últims dias ha mort á la llagosta.

Si la llagosta duya un lletrero ¿quin lletrero duya la nevada?

¿Ho sab en Brusi?

Donchs jo sí, deya:

«Esgarrifansa frigida neorum Hispaniarum.»

Un pagés s' estranyaba de la neu d' aquets últims dias.

Un altre l' hi deya:

—Geróni, no es estrany lo que passa: quan vaig veure que al hivern no feya fret, ja vaig dirho desseguida: aquest temps alguna cosa porta al pap. Ja véu: hi duya la neu.

Lo Parlament bávaro ha votat un impost sobre 'ls vestits ab qua de las donas.

Vels' hi aquí que quan las donas ho sapigan, anirán ab la qua entre las camas.

Y en lloch de Parlament bávaro dirán ¡Parlament bárbaro!

Los inglesos del Terso
de tot Europa,
van allá y fins li cauhen
dintre la sopa.
¡Vaya una gayta!
al qui naix plé de pega
tothom l' empayta.

D' aquell *Solfeo* de Madrid que t' tanta gracia:
«En Maig pròxim se celebrarà una exposició de instruments científichs en Berlin.

«Es á dir: instruments científichs-electorals...
«Vaja, ja u' sè: gobernadors.»

Lo dia de Pascua un diari de Madrid regalava al govern la següent mona que consta dels cinch ous següents:

Primer ou: La qüestió dels fueros.

Segon: La de incompatibilitats.

Tercer: La religiosa.

Quart: La de Hacienda.

Y quint: Las pregunias del general Salamanca.
Aquets cinch ous, son tots ells de dos robells.

Los electors de Vich están queixosos.
Queixosos contra en Bosch y Labrús.

Estranyan que sent diputat per aquell districte trevallí perque la línea de vapors surti de Cádiz.

Y diuhen ells: ¿No hauria sigut millor demanar que surtissen de Vich mateix?

S' ha inventat un aparato [perque 'ls barcos no vajan á fons.

Ja farà negoci.

Pero si 'l mateix aparato servís perque no anessin á fons los ministros..... ja l' hi arrendo la ganancia, que 'l negoci es bó.

A Rosas los capellans varen negarse á cantar lo *Te-Deum*.

¿Qué fá 'l poble?

Se reuneix en la plassa y no 'l cantéu vosaltres? Donchs ja 'l cantaré jo.

De modo que 'l poble fá l' ofici de capellá, quan los capellans se declaran en *huelga*.

No estaria mal que are 'l goberu los quartos que dona al clero de Rosas, los dongués al poble que vá cantá 'l *Te-Deum*.

Espanya es la terra dels títols. |

Los partits polítichs y las mes petites fraccions tots tenen títol.

Devegadas hi ha 'l títol no mes, y 'l capítol hi falta.

Tè títols la neblesa.

Tenen títols la constitució y las lleys.

Y finalment fins la *deuda* tè títols..... pero aquets valen ben poca cosa. Aviat servirán per fer cartutxos.

Recomaném á la redacció del *Diari de Barcelona* la següent noticia que 'ns comunica un dissecador de aucells.

Fá poch dias que en un estany pròxim á ca 'n Tunis vá cassarse un avestrús que feya á lo menos vinti-cinch pams.

A sota del ala dreta hi tenia escrit en perfectes caràcters romans la paraula **MANERUS**.

A sota del ala esquerra hi tenia trassat ab los mateixos caràcters la paraula **BRUSIUS**.

Aquestas inscripcions denotan que un avestrús pot indicar grans prediccions providencials.

CANTARELLAS.

Fletxas tiro ab l' arch d' amor
envers lo cor de m' aymía;
mes com té lo cor tancat
totas las fletxas fan figa.

Noya, tens lo cor de bronze
y á mí no 'm digas que nó,
si las fletxas no te l' obran
t' hi hauré de clavá un tascó.

BREU.

Un xaval vá pendre uua butifarra del rebost.
La seva mare 'l vá sorprendre quan acabava de manjàrsela.

—No sé quin sant me deté!... exclamá amenaçantlo... A veure digas tu mateix, bergant, ¿qué mereix un poca vergonya com tú que pren una butifarra d' aquest modo?

Y 'l xaval tot fent morros exclamá:

—Mereix un tragué de vi.

En una caixa de préstams s' hi presenta un pobre, empenyat fins á la nou dol coll.

—Home, diu al prestamista: no tinch ja res per durli: ni un anell malehit, ni una camisa, ni una malehida cuxinera. ¿No 'm podria deixar cinquanta duros ab la sola garantía de la mèva paraula de honor y la mèva honradés?

—No hi ha cap inconvenient. Pero com los cinquanta duros pesan alguna cosa, vagi á pesar la seva paraula de honor y la seva honradés, y pòrtimieu, que l' hi pagaré á pesseta la lliura.

EPICRAMAS

Buscant informes d' Elissa
l' enamoradís en Joan,
l' Agnés, ab una sonrisa
aquestos l' hi vá donant:
—Es humil y recatada
molt amable 's sol mostrar
—Recatada?... No m' agrada
que jo la vull per *catar*.

J. DE B.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L'

ÚLTIM NÚMERO.

- 1 PREGUNTA 1.ª—La T y la O.
- 2 ID. 2.ª—La R y la E.
- 3 XARADA 1.ª—*Gra-má-ti-ca*.
- 4 ID. 2.ª—*O-ri-o*.
- 5 ENDAVINALLA.—*Massa-Messa-Missa-Mossa-Mussa*.

Han endevinat totas cinch solucions los ciutadans Estripa-quentos, Ralip, Tomaset y A. O. Binga: totas menos la 4 Sr. Curripias y Sipari: las 1 y 2 Patots, Cabrujo y Francisquet: las 3 y 5 Trementina y finalment la 3 no mes Vaja Endavant de Reus.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse, 'ls ciutadans Dos de l' unitat bucólica, E. Curripias, Ralip, Un ganxet, Un comerciant de mentidas y M. Cadenet.

Las demás per ser defectuosas no 'ns serveixen. Ciudadá Caixalet: Observém que vosté es molt aficionat á copiar lo que 'ls altres escriuhen: mes valdria que perdés lo temps fent volá 'ls coloms.—D. Capdellá: Hi anirá 'l geroglífich, problema.—Tripi-joch: Vosté també es de la colla dels copiadors. Tingan respecte al dret de propietat, per mor de Deu.—Xiquet de Valls: Las suscripcions aquí y á tot arreu se pagan per adelantat.—Ciudadans P. T, V. B. Ramon y Matilde, O. A. O, Valentí Juli-vert, Lloretench Campaner. Un llagostí ab las alas impresas, F. de A. C. y R. Un argenter, Sipari, Cucut, Escaña pits, Lluís Pinadell, Carlos seté; Un del Caixal, Macos de C. Trementina, Francisquet y A. Binga: La vritat, no 'ns engresca prou: será per un' altre sentmana.—M. Cadenet: Repassarém lo problema 'ns sembla qu' está bé.—Un ganxet: Es bastant casulá lo quento y conegut.—Dos de l' unitat bucólica: Encare que molt desalinyada, la poesia demostra bonas condicions: una cantarella, un epigrama y la fuga hi anirán.—Tomaset: L' idea de un epigrama es aprofitable; pero res més.—Estripa-quentos; Insertarém lo problema aritmétich.

FUGA DE CONSONANTS.

.o.ie.a. .a.ai. .e.e.u...
.a.a.u.a.i. .e.i.a
.a.i.a. .ue'. .o.o.á.i.a
.e.ue.e.i.. .e.u.a.a'.u...

JOAN DE BURGOS.

TORTURA CEREBRAL.

¿Qui es l' home que havent nascut avants que son pare, va mamar primer que sa mare y assassiná la quarta part del mon?

PLOCO.

XARADA

Tots los que tenen *Hu-tres*
molt contents tenen qu' estar,
y si *quatre-tres*, encar
poden estarho molt més.

Hu-tercera significa
dos cops ma *primera* ¿estás?
y ab *quatre* *quatre* veurás
que *quatre-tercera* indica.

Ab h una *dos girada*
de ma *tercera* seguida,
es cosa que com la vida
val tant si 's tè ben guardada.

En fi, tinch á mes d' aixó
per pasar, bastant *primera*
quatre-tres prima-tercera,
¡tothom ne tingués com jo!

S. F. GRANOLLERS.

ENDEVINALLA.

Guardo capas y barrets
y tinch seda y tinch ferrets
y penja roba no só.

Porto pé de bestia morta,
me tancan y no so porta.
Endavina qui so jo.

RICH RACH Y C.^a

(Las solucions en lo pròxim número.)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa, 18, baixes.

Lopez, Editor.—Rambla del Mútj,